

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-415

29.4.2025

If Skadeforsikring NUF

Bygning - innbo (kombinert)

Smykkeskrin borte fra bolig – sannsynliggjort tyveri?.

Sikrede søkte krav om erstatning for tap av smykkeskrin med innhold. Kravet beløp seg til kr 551 908. I skademeldingen oppgav sikrede at tapet skyldes et tyveri/innbrudd i boligen, og sikrede oppgav at dette hadde skjedd 8.5.24. Sikrede meldte senere at det i etterkant også var oppdaget at sminkepungen til sikredes kone manglet. Det var ikke tegn til innbrudd i boligen. Sikrede forklarte at en fremmed mann hadde gått inn i boligen 25.7.24. Som følge av mannens oppførsel mistenkte sikrede at mannen hadde vært i boligen før, og at det var han som hadde stjålet smykkeskrinet. Foretaket mente at det ikke var tilstrekkelig sannsynliggjort et tyveri og avslo kravet. Sikrede var uenig og viste til at tyveriet måtte ha skjedd mens sikrede var opptatt med å rydde i hagen enten 26.4.24 eller 30.4.24. Nemnda kom til at sikrede ikke hadde sannsynliggjort et dekningsmessig tyveri.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning under innboforsikringen for tap av smykkeskrin. Spørsmålet er om det er tilstrekkelig sannsynliggjort at smykkeskrinet er stjålet.

Sikredes innboforsikring omfatter bl.a.:

4.5.1 Tyveri av innbo og løsøre jf. strl. § 321

Forsikringen gjelder for tyveri av innbo og løsøre på forsikringsstedet (...)

Sikrede søkte 26.7.24 erstatning under innboforsikringen, for tap av smykkeskrin med innhold. I skademeldingen opplyste sikrede at det hadde skjedd et tyveri/innbrudd i boligen, og oppgav at dette hadde skjedd 8.5.24.

Sikrede og ektefellen satte etter beste evne opp en tapsoppgave over alle smykkene i skrinet og fikk hjelp til verdifastsettelsen av en gullsmed. Totalt beløp tapsoppgaven seg til kr 551 908. I etterkant oppdaget de sikrede at det også manglet en sminkepung og meldte også dette tapet til foretaket.

Foretaket ønsket ytterligere opplysninger og stilte 13.8.24 bl.a. spørsmål om hvor smykkeskrinet var oppbevart og når smykkeskrinet sist var sett. Videre stilte foretaket spørsmål om det var skader etter innbrudd på dører eller vinduer. Sikrede svarte påfølgende dag at smykkeskrinet var oppbevart i det «*innerste rommet i 2. etasje på kommode bak en kaketine*», og at smykkeskrinet sist var i bruk 15.4.24. Videre opplyste sikrede om at det ikke var tegn til innbrudd, men at:

Den 25. juli hadde vi besøk av en mann som kjørte en polsk registrert VW. Han ble fanget av overvåkningskameraet på låven. (...)

Foretaket avslo kravet 26.8.24 under henvisning til at det ikke var sannsynliggjort et tyveri. Sikrede var uenig i avslaget og klaget til foretakets kundeombud. I klagen viste sikrede til at det var først etter hendelsen med den fremmede bilen 25.7.24 at de sikrede innså at smykkeskrinet og

sminkepungen måtte være stjålet. Sikrede viste til at de sikrede i perioden 15.4.24 til 1.5.24 hadde arbeidet mye ute i hagen, etter en skadesak hvor en bil hadde kjørt av veien og inn i hagen 11.4.24.

Kundeombudet vurderte det slik at de nye opplysningene ikke var tilstrekkelig til å sannsynliggjøre et tyveri. Foretaket opprettholdt derfor sitt standpunkt etter en ny vurdering 27.9.24.

Sikrede krever erstatning for tapet av smykkeskrinet med innhold og anfører at det er sannsynliggjort at smykkeskrinet ble stjålet.

Etter opplevelsen med den fremmede personen som gikk inn i huset 25.7.24, innså de sikrede at smykkeskrinet måtte være stjålet. Ut ifra oppførselen til personen, fremstod det som at han hadde vært i boligen før. Sikrede har vist bildene fra overvåkningskameraene til politiet, som har uttalt at dette er en tyv.

I perioden 15.4.24 til 1.5.24 arbeidet de sikrede mye i hagen, bl.a. med en kompostkvern som bråker. En uvedkommen kan derfor ha tatt seg inn i huset i denne perioden, uten at de sikrede har merket det. De sikrede arbeidet tre timer i hagen 26.4.24 og åtte timer den 30.4.24. Dette angir et rimelig tidsintervall for når tyveriet kan ha skjedd.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at det ikke er sannsynliggjort et tyveri.

Det har formodningen mot seg at noen har tatt seg inn i huset og stjålet smykkeskrinet uten å legge igjen noen som helst spor. Tyveriet kan ikke knyttes til et bestemt tidspunkt eller hendelse.

Hendelsen med mannen som tok seg inn i boligen 25.7.24 har ikke bevisverdi for det angivelige tyveriet, da smykkeskrinet allerede var kommet bort før dette tidspunktet. At uvedkommende kan ha tatt seg inn i boligen tidligere, sannsynliggjør ikke at det rent faktisk har vært et tyveri i dette tidsrommet.

Sekretariatets avgjørelse:

Nemndas sekretariat avgjorde saken 13.3.25 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. punkt 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Sikrede fikk ikke medhold.

Fra sekretariatets avgjørelse hitsettes:

Spørsmålet i saken er om du har krav på erstatning under innboforsikringen.

Som tidligere opplyst, er det sikrede som har bevisbyrden for at det foreligger et forsikringstilfelle, jf. blant annet Høyesteretts avgjørelse inntatt i **Rt. 2002 s. 1517**:

Det er et uomtvistet og klart utgangspunkt at det er en forutsetning for forsikringsselskapets ansvar at forsikringstakeren sannsynliggjør at det foreligger et forsikringstilfelle.

Dette innebærer at det er sikrede, altså du, som må sannsynliggjøre at det foreligger en skade som er dekket av den inngåtte forsikringsavtalen. I dette tilfellet innebærer det at du må sannsynliggjøre at gjenstandene er borte som følge av et tyveri. Vi viser i den forbindelse til **FinKN 2023-925**:

Det følger av alminnelige bevisregler at sikrede har bevisbyrden for at hun har lidd et tap som er omfattet av forsikringen, dvs. i dette tilfellet at det har skjedd et tyveri. Bevistemaet er ifølge nemndspraksis at sikrede kan tidfeste tyveriet innenfor et rimelig tidsintervall og kan vise til en hendelse eller en anledning hvor tyveriet antagelig har funnet sted, jf. bl.a. FinKN 2019-445, 2018-908 og 2018-620. Det er altså ikke nok med et mer eller mindre avgrenset tidsrom; sikrede må også kunne vise til en hendelse eller situasjon hvor tyveri fremstår som (mer enn 50 %) sannsynlig.

Din innboforsikring dekker bl.a. tap som følge av:

4.5.1 Tyveri av innbo og løsøre jf. strl. § 321

Forsikringen gjelder for tyveri av innbo og løsøre på forsikringsstedet (...)

Du anfører at smykkeskrinet etter all sannsynlighet har blitt stjålet og viser til at dere fikk en uvedkommen person inn i huset 25.7.24. Han oppførte seg på en måte som tilsa at han hadde vært i boligen før.

Sekretariatet forstår din forklaring til Finansklagenemnda i dokumentet 'Tyvens tanker' slik at du mener at vedkommende stjal smykkeskrinet fra deres bolig 30.4.24.

I henhold til langvarig nemndspraksis må du kunne dokumentere at tyveriet har skjedd innenfor et rimelig tidsintervall og kunne vise til en konkret hendelse eller en anledning hvor tyveriet antagelig har funnet sted.

Sekretariatet kan ikke se at du har vist til en konkret og påvisbar hendelse hvor smykkeskrinet kan ha blitt stjålet. Selv om du antar at tyveriet kan ha skjedd 30.4.24, var smykkeskrinet ifølge din forklaring sist i bruk 15.4.24. Dette betyr at det er like sannsynlig at det forsvant en gang fra dette tidspunkt, og frem til tapet blir oppdaget 7.5.24.

Du har fremlagt bilder fra overvåkingskamera som viser hendelsen 25.7.24. Det er ikke fremlagt tilsvarende bilder fra april som viser at uvedkommende tok seg inn i boligen. Sekretariatet kan heller ikke se at det er fremlagt annen dokumentasjon som tilsier at det rent faktisk var uvedkommende i boligen i denne perioden. Sekretariatet viser til sammenligning til nemndas vurderinger i lignende saker, og viser igjen til **FinKN 2023-925**:

Sikrede forklarte først at tapet kan ha skjedd i en tidsperiode på to år. Etter avslaget forklarte sikrede at hun oppdaget at ett armbånd var borte i juli 2021. Forklaringen angir ikke om sikrede på dette tidspunktet kontrollerte sine fem smykkeskrin hvor smykkene ble oppbevart. Det er derfor svært uklart for nemnda når sikrede sist observerte smykkene. Dette tilsier at smykkene like gjerne kan ha forsvunnet i det tidsintervallet som beskrives i skademeldingen som i juli 2021 da hun oppdaget at et armbånd var borte. Nemnda mener sikrede ikke har dokumentert et 'rimelig tidsintervall' for når tyveriet skal ha skjedd, jf. for så vidt tilsvarende FinKN 2022-1077.

Nemnda forstår sikrede slik at hennes fem smykkeskrin ble oppbevart i et låst skap. Det er ikke opplyst om at andre enn sikrede har hatt tilgang til nøkkelen, og det er ikke fremlagt dokumentasjon på at skapet har vært brutt opp. Sikrede mistenker at hjemmehjelpen kan ha tatt smykkene, men har ikke gitt noen forklaring som sannsynliggjør en 'hendelse' eller 'anledning' hvor tyveriet skal ha skjedd.

Vi viser videre til **FinKN 2018-908** som også gjaldt spørsmålet om sikrede hadde sannsynliggjort at smykker var stjålet fra boligen:

Sikredes forsikring omfatter 'tyveri', som betyr rettstridig borttagelse av sikredes gjenstander. Sikrede har bevisbyrden for tyveri, og normalt har nemnda krevet at tyveriet må dokumenteres ved at sikrede kan tidfeste tyveriet innenfor et rimelig tidsintervall og kan vise til en hendelse eller en anledning hvor tyveriet antagelig har funnet sted. Sikrede har også verdisakforsikring som omfatter 'tap av forsikret gjenstand, dersom skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt'. Også etter denne klausulen må sikrede dokumentere en bestemt tapsårsak og et bestemt tidspunkt for tapet. De tekniske undersøkelsene har ikke avdekket noe tegn på eller spor etter innbrudd. Det ble heller ikke funnet skader som var forenlig med oppbrytning av terrassedøren. Det er på det rene at alarmen ble utløst kl. 01.47 den 2.8., men dette er ikke i seg selv tilstrekkelig for å sannsynliggjøre tyveri eller annet tap. Det er heller ikke opplyst om en annen hendelse eller tidspunkt hvor innbrudd fremsto som sannsynlig.

Vi viser ytterligere til **FinKN 2018-620** som gjaldt spørsmålet om det var sannsynliggjort tyveri av smykker fra en nattbordskuff:

Sikredes forsikring omfatter 'tyveri', som betyr rettstridig borttagelse av sikredes gjenstander. Sikrede har bevisbyrden for tyveri, og normalt har nemnda krevet at tyveriet må dokumenteres ved at sikrede kan tidfeste tyveriet innenfor et rimelig tidsintervall og kan vise til en hendelse eller en anledning hvor tyveriet antagelig har funnet sted. I dette tilfellet oppdaget sikrede at smykkene var borte i august, og det ble først meldt til selskapet i februar året etter. Det er uklart for nemnda hvorfor det gikk så lang tid før tapet ble meldt som tyveri. Sikrede har videre opplyst at de antagelig sist brukte de aktuelle smykkene julen før de ble borte. Sikrede har ingen annen forklaring på tapet enn at tyver må ha gått inn på dagtid mens de var på verandaen eller i hagen. Selv om sikrede oppbevarte smykkeskrinet på et bestemt sted, mener nemnda dokumentasjonen i denne saken er for svak til at det kan legges til grunn at det her skjedd et tyveri. Selskapet har et rimelig krav på mer informasjon om omstendighetene rundt tapet bl.a. for å vurdere hendelsesforløpet i forhold til sikkerhetsforskrifter

etc., og når hendelsesforløpet er så ubestemt og det går så lang tid før kravet meldes, har de ingen mulighet til det. Nemnda mener derfor det ikke er dokumentert at det har funnet sted noe tyveri i dette tilfellet.

Vi viser for øvrig til **FinKN 2020-91, 2022-777, 2024-830 og 2025-46** som alle gjaldt tilsvarende problemstillinger, med samme resultat.

Basert på den ovennevnte nemndspraksis kan vi ikke se at det er tilstrekkelig å vise til at uvedkommende *kan* ha tatt seg inn i boligen i denne perioden som følge av at dere var opptatt med arbeider i hagen.

Slik saken er opplyst for sekretariatet kan vi ikke se at det i tilstrekkelig grad er sannsynliggjort en hendelse eller anledning hvor det fremstår som sannsynlig at smykkeskrinet skal ha blitt stjålet. Vi kan derfor ikke se at dere ut ifra den fremlagte dokumentasjonen vil ha krav på erstatning under innboforsikringen.

Sikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om sikrede har krav på erstatning under innboforsikringen.

Nemnda slutter seg her enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).